

Slovo života

„Ona pri svojej chudobe dala všetko, čo mala, celé svoje živobytie.“ (Mk 12, 44)

Ocitáme sa na konci 12. kapitoly Markovho evanjelia. Ježiš je v jeruzalemskom chráme, pozoruje a učí. Prostredníctvom jeho pohľadu sme svedkami scény plnej postáv: ľudia prichádzajú a odchádzajú, veriaci, významní ľudia v dlhých rúchach, bohatí ľudia, ktorí hádzajú svoje bohaté dary do chrámovej pokladnice.

A tu prichádza vdova, ktorá patrí do kategórie sociálne a ekonomicky znevýhodnených ľudí. Pri všeobecne nezaujme hodí do pokladnice dva groše. Ježiš ju však zaregistruje, zavolá k sebe učeníkov a poučí ich:

„Ona pri svojej chudobe dala všetko, čo mala, celé svoje živobytie.“

„Veru, hovorím vám...“ Tieto slová sa používajú na uvedenie dôležitého poučenia. Ježišov pohľad, zameraný na chudobnú vdovu, nás vyzýva tiež hľadieť tým smerom: ona je vzorom učeníka.

Jej viera v Božiu lásku je bezpodmienečná, jej pokladom je sám Boh. Keďže sa mu plne odovzdáva, chce sama tiež dať všetko, čo môže, pre tých, ktorí sú chudobnejší. Toto odovzdanie sa Otcovi s dôverou je už istým spôsobom predzvesťou Ježišovho darovania samého seba, ktoré čoskoro naplnil svojím umučením a smrťou. Toto je tá „chudoba ducha“ a „čistota srdca“, ktorú Ježiš hlásal a žil.

Znamená „dôverovať nie bohatstvu, ale Božej láske a prozreteľnosti. (...) Sme ‚chudobní v duchu‘, keď sa nechávame viesť láskou k druhým.

Vtedy sa delíme a dávame k dispozícii to, čo máme, tým, ktorí to potrebujú: úsmev, svoj čas, svoj majetok, svoje schopnosti. Keď dáme všetko z lásky, sme chudobní, to znamená sme prázdni, sme ničím, sme slabodbní, máme čisté srdce“¹.

Ježišov návrh obracia naruby našu mentalitu, jeho myšlienky sa sústreďujú na malých, chudobných a posledných.

„Ona pri svojej chudobe dala všetko, čo mala, celé svoje živobytie.“

Toto Slovo života nás v prvom rade pozýva obnoviť svoju plnú dôveru v Božiu lásku a konfrontovať sa s jeho pohľadom, aby sme videli hlbšie a nielen zovňajšok, neposudzovali a neboli závislí od úsudkov iných, aby sme v každom oceňovali to pozitívne.

Predkladá nám totálne darovanie ako evanjeliovú logiku, ktorá bude pokojné spoločenstvo, pretože nabáda postarať sa jeden o druhého. Povzbudzuje nás žiť podľa evanjelia v každodennom živote bez pretváranky; dávať štedro s dôverou; žiť skromne a podeliť sa o to, čo máme. Vyzýva nás venovať pozornosť tým najposlednejším, a tak sa od nich učiť.

Venant z Burundi hovorí:

„V našej dedine sme sa my ako rodičia mohli cítiť zabezpečení, mali sme väčšie gazdovstvo s dobrými výnosmi. Moja matka si však bola vedomá, že to všetko je prozreteľnosť z neba, prvé zbery úrody pravidelne rozde-

lovala v našom okolí a vždy začínala od najchudobnejších rodín, pre nás bola určená len malá časť, to, čo zostalo. Tento príklad ma naučil, akú hodnotu má nezištne dávať. Tak som aj pochopil, že Boh o mňa žiada, aby som mu dal tú najlepšiu časť, ba aby som mu dal celý svoj život.“

*Spracovala Letizia Magriová
a tím Slova života*

¹ Porov.: Chiara Lubichová, Parola di Vita November 2003, tamtiež, *Parole di Vita*, spracoval Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Rím: Città Nuova, 2017), s. 704.